

POD HORAMI

Zpravodaj obce Poniklá

9–10/2019

OBSAH

zprávy z obce	Jednání obecní rady	3
	Obecní hlásný	5
	Knihovna	8
	Společenská kronika	9
	Důvody pro vznik spol. reg. odpad. centra	10
škola a školka	Hurá do nové školy	12
	Obrazové střípky ze školy	12
	Z třídní knihy předškoláka	14
život v obci	Z deníku výjezdové jednotky	19
	Co se děje v našem fotbale	23
	Vánoční premiéra	25
	Podzim v SDH Přívlaka	25
	Ponikelské posvícení 2019	27
	IX. Tuláčkovy slavnosti	30
	Divadelní přehlídka Budiž stín!	31
	Byl jsem u toho	32
historie	Listy z kronik – Střípky z rodové kroniky	35
různé	Na co dbát na podzim	38
	Ježíškova vnoučata	39
	Krajská příloha Libereckého kraje	41

Zpravodaj obce Poniklá **POD HORAMI 9–10/2019**

číslo 198, ročník 48, reg. č.: MK ČR E 17675, náklad 430 výtisků

Vydala obec Poniklá. Cena 10 Kč. Tisk: Gentiana Jilemnice

Internetová adresa: www.ponikla.cz

Odpovědná redaktorka a jazyková korektura: Hana Hájková

Uzávěrka příštího vydání: 29. 11. 2019

Své příspěvky můžete zasílat na mail: redakce.podhorami@gmail.com

Příspěvky mohou být redakcí upravovány a kráceny. Za příspěvky děkujeme!

Foto na úvodní straně: Rekonstrukce lávky přes Jizeru, autor: Tomáš Klikorka

DŮLEŽITÁ TELEFONNÍ ČÍSLA

- **OBECNÍ ÚŘAD**

starosta – Tomáš Hájek 603 569 389, 481 585 133

Věra Nováková, Alena Soukupová 481 585 981

obecní četa, sběrný dvůr – Tomáš Klikorka 608 084 782

- **VODOVODY (ODEČTY, PORUCHY)**

Hoření a střední Poniklá, Nová Ves – Antonín Polej 608 761 187

Dolení Poniklá, Přívlaka, Preložka – Jaroslav Čížek 721 154 738

SPLATNOST PLATBY ZA ODPADY

Vážení spoluobčané,

rádi bychom Vás upozornili, že se blíží termín splatnosti platby za odpady pro letošní rok – **30. 11. 2019**.

Platbu za likvidaci komunálního odpadu lze provést v hotovosti na Obecním úřadě v Poniklé, nebo převodem na účet obce č. ú. **1263092319/0800, vždy uvést VS ve tvaru 2RRMMDDČP** (2 = odpady, **RRMMDD** = prvních šest čísel z rodného čísla, **čp** = číslo popisné v Poniklé. Přívlaka – 3místné ve tvaru např. 001 až 500, takže např. VS = 2rrmmdd001 nebo 2rrmmdd333).

Bližší informace získáte na OÚ v Poniklé, telefonním čísle 481 585 981 nebo 603 465 164 (Věra Nováková).

OÚ Poniklá

Jednání obecní rady za období září–říjen 2019

Vážení ponikelští sousedé,

změna z letního času na zimní dává předzvěst nejenom krátkému se slunečnímu svitu, ale také brzkému příchodu adventního času. Aby Vám tyto podzimní dny lépe utíkaly, je tu další číslo našeho plátku. Ode mě si jako vždy můžete přečíst to nejzajímavější, co se projednávalo na jednáních rady obce.

Rada obce schválila pronájem prostor v čp. 266 (bývalá zubárna). O volné prostory k pronájmu projevila zájem paní Eliška Macháčková, jejímž podnikatelským záměrem je zde umístit kadeřnický salón a do budoucna také další služby jako manikúra nebo masáže. Po novém roce se tak můžete těšit na rozšířenou nabídku zkrášlovacích služeb.

Dalším velkým pronájmem, o kterém rada obce rozhodla, byl kulturní dům Kantýna. Vzhledem ke vzájemné dohodě o neprodloužení nájemní smlouvy bývalému nájemci se rada obce porozhlížela po dalším možném poskytovateli služeb v Kantýně. O provoz projevila zájem paní Jitka Patřínová, která v letošním roce otevřela u silnice I/14 provozovnu U Roubenky. S paní Patřínovou rada obce projednala jednotlivá úskalí nájemní smlouvy a vy se tak můžete těšit, že od listopadu pojedou tradiční provoz jídelny a těšit se můžete také na zajímavé tematické akce.

Rada obce se spolu s R. Paulů, zástupkyní T. J. Sokol, zabývala přípravou projektu revitalizace hřiště Na Vršku.

Rada obce vzala na vědomí zpracovanou projektovou dokumentaci na zateplení a výměnu výplní objektu čp. 54 a 55. Celkové náklady jsou rozpočtovány na 3,5 mil. Kč s cca 30% dotací. Rada obce souhlasí s předložením žádosti o dotaci a doporučuje maximální možné nastavení termínu realizace vzhledem k velkému množství investičních aktivit, které nás čekají v příštím roce.

Rada obce vzala na vědomí informaci starosty o připravenosti projektových záměrů v oblasti vodovodů a kanalizací. Stavební povolení je vydáno na přepojení ČOV u cementárny do hlavní ČOV a na propojení vodovodu Keříček s vodovodem Nová Ves. Probíhá stavební řízení na vrt Horní Dola a stavební řízení na dílčí doplnění kanalizační sítě pro čp. 108–110. Na jaře roku 2020 bude předložen formou žádosti o dotaci do Fondu ochrany vod Libereckého kraje projekt na přepojení ČOV cementárna na ČOV hlavní.

Rada obce vzala na vědomí vyhlášení výzvy č. 8/2019 k předkládání žádostí o poskytnutí podpory v rámci Národního programu Životní prostředí a schválila předložení následujících projektových záměrů: 1) vybudování parkovacích ploch mezi večkou a poštou, 2) úprava prostoru mezi KD Kantýna a silnicí I/14, 3) oprava cesty na Přívlastký kopec. Celkově bude obec Poniklá v rámci těchto tří záměrů žádat o finanční podporu cca 5 mil. Kč.

Příjemné prožití podzimních dnů a nadcházejícího adventu Vám přeje

Petra Novotná, místostarostka

Žádost o prodej obecních pozemků

- Žadatel: Jaromír Jirouš a Veronika Jiroušová
- Pozemky: ppč. 122/2, ppč. 2133 a ppč. 132 v kú Poniklá

Obecní hlásný

Paní místostarostka shrnula podstatná rozhodnutí Rady obce Poniklá směřující k budoucímu snažení místní samosprávy, já si tedy dovoluji několika poznámkami komentovat průběh hlavních právě probíhajících investičních akcí.

Škola

Nemohu asi začít jinde, než u dále probíhající rekonstrukce a přístavby základní školy. O dokončené etapě vnitřních úprav původní budovy jste se mohli nejlépe přesvědčit na Dni otevřených dveří 28. září, několik fotografií pak nabízí i příspěvek základní školy v tomto zpravodaji. Škola se nám během prázdnin přenesla do 21. století, kde už křída a černá tabule téměř nemají místa, neboť by vedle všech těch moderních vymožeností vypadaly jako ze skansenu. Moderní technika je jedna věc, její účelné a smysluplné využití věc druhá. Doufám a přeji si, aby si náš učitelský sbor osvojil nově nabyté široké

technické možnosti k obohacení a zkvalitnění výuky – je teď hlavně na jejich přístupu, zdali celá investice měla smysl. Celé prázdniny byly ve škole opravdu hektické, pracovalo se denně od rána do noci. Díky mimořádnému nasazení zaměstnanců stavební firmy pana Stanislava Horáčka se mohly děti do školy vrátit v řádném zářijovém termínu. Rád bych na tomto místě poděkoval zaměstnancům stavební firmy, zaměstnancům školy, zaměstnancům obecní čety, technickým dozorům, paní místostarostce, paní účetní a mnoha a mnoha dalším, jejichž plné nasazení je na výsledku znát. Někteří školáci byli z horlivosti stavební firmy a dodržení termínu možná trochu zklamáni, ale snad alespoň všichni prvňáčci se těšili, zapsaných jich máme letos deset. V září a říjnu pak probíhaly zejména práce na úpravě prostranství za školou, fasádě přístavby a částečně již i na interiérech v přístavbě.

Lávka přes Jizeru

Druhým největším obecním stavebním počinem letošního roku je výměna dožilé lávky přes Jizeru u nádraží. Zajímavou (a hojně navštívenou) událostí se stala instalace nové ocelové konstrukce pomocí dosti velkého jeřábu. Kvůli nutné úplné uzavírci silnice I/14 mohlo k takové akci dojít pouze v noci, a tak po půlnoci 12. října bylo kolem staveniště i kolem extra otevřeného občerstvovacího stánku manželů Patřinových pěkně živo. Chvilé napětí, zdali délka vyrobené lávky bude přesně na milimetry odpovídat připravenému kotvení na pilířích, měla šťastný konec. Firma STAS zastoupená ponikelským stavbyvedoucím Petrem Novákem se drží harmonogramu i sjednané ceny za dílo – a každý, kdo si něco nechal postavit, ví, že to není ani zdaleka taková samozřejmost, jak by se mohla zdát. Nyní probíhají dokončovací práce, abychom si v příštím zpravodaji mohli dovolit ohlásit plné zprůchodnění lávky a abychom se při tom mohli ohlédnout i trochu do historie.

Vodovod za Klárou

Možnost napojit až osm stávajících domů na veřejný vodovod skýtá jeho prodloužení v lokalitě za pensionem Klára. Je to místo s poměrně hustou zástavbou, kde jsou již několik let se opakující problémy s vysychajícími lokálními zdroji pitné vody.

Akce je spolufinancována z Fondu ochrany vod Libereckého kraje, provádí ji na základě soutěže vybraná stavební firma RULF z Nové Paky. Některé úseky jsou na práci trochu těžší a tvrdší, ale kde by dříve musely nastoupit perlíky a sochory, tam si dnes cestu prorazí těžká technika a vrtná souprava.

Silnice I/14

Nekonečně dlouhá červená, pak žlutá, zelená, o kus dál zase nekonečně dlouhá červená, žlutá, zelená, a tak dále, a tak dále. Až si budete číst tyto řádky, mělo by být v Poniklé vyasfaltováno. (Pokud tedy nebude zase všechno úplně jinak.) Na příští rok bychom si tak mohli užívat už „jenom“ semaforu na cca 100m úseku mezi autobusovou zastávkou a lávkou k nádraží a semaforu u Mejta. No a samozřejmě leckde mezi Poniklou a Jabloncem, pokud jezdíte tím směrem. To vše je dílem ŘSD, včetně zálivů autobusových zastávek a obrubníků s recyklátem, které vypadají skoro jako chodník, byť jím oficiálně nejsou. Za mnohou vstřícnost (vyvažující alespoň v mých očích semaforové nepohodlí) tímto rád ŘSD děkuji! Za obcí jdou pouze náklady na pořízení nových boudiček na zastávku autobusu, jejich instalaci očekáváme v polovině listopadu.

Pozdrav a přání demokracii

Milá demokracie, přeju Ti k třicátým narozeninám (v této Tvé zatím poslední reinkarnaci), ať nám ještě dlouho vydržíš. Jsem rád, že díky Tobě nemusím jen brblat do polštáře, když se mi něco nelíbí, ale mám možnost ve svobodných volbách získat mandát k odpovědnosti za přesně ten kousek světa, na který si troufám. Jsem rád, že to se mnou i s každým dalším myslíš stejně vážně a že nám dáváš stejné šance v rovné soutěži názorů. Někdy mne samozřejmě také trochu štveš, to když zrovna nejsem se svým míněním a přáním součástí většiny – a musím pak respektovat a podřídit se vůli jiných. Ale i tak Tě mám rád se vším, co znamenáš. A proto Ti přeji to jediné, co skutečně potřebuješ, totiž opravdový respekt k Tvým pravidlům jako celku, k tomu, jak jsi chytře vymyšlená. Buď nám, prosím, i nadále nestranným nástrojem, jak se v tom našem údolíčku, v kotlině, na kontinentu i na planetě máme všichni spolu porovnat.

Tomáš Hájek, starosta

Obecní knihovna

Tak po delší odmlce jsem opět zpět. Knihovna je otevřena již druhý měsíc, ale kvůli problémům s nefunkčním on-line katalogem bylo výpůjček minimum. Určitě se Vám bude hodit nějaká kniha na nastávající delší večery.

Těším se na Vaši návštěvu a přeji pohodu s knihou

Ludmila Višňáková

NOVÉ KNIHY

Detektivky

Ellis Joy – *Ztracené dcery*

Březina Jiří – *Vzplanutí*

Černická Veronika – *Půlnoční vrah*

Fojtová Věra – *Pachatelé dobra*

Klevisová Michaela – *Kroky vraha*

Klevisová Michaela – *Zlodějka příběhů*

Klevisová Michaela – *Dům na samotě*

Klevisová Michaela – *Sněžný měsíc*

Gibney Patricia – *Andělé smrti*

Ahnhem Stefan – *Osmnáct pod nulou*

Kubát Luděk – *Symfonie smrti*

Romány

Johnson Tyrell – *Vlci zimy*

Jonasson Jonas – *Stojednaletý stařík...*

Gabaldon Diana – *Sedm kamenů lásky a ztráty*

Černá Jaroslava – *Neplakej, vrátím se pro tebe*

Abbott Rachel – *Nezvěstná*

Haig Francesca – *Kázání ohně*

Wilde Oskar – *Obraz Doriana Graye/Cantervillské strašidlo*

Egghardt Hanne – *Muži Marie Terezie*

Rees Laurence – *Osvětím*

Dětské

Tarshis Lauren – *Lidožrout*

Koziel-Nowak Magdalena – *Rok na venkově*

a další ve dvou putovních souborech

ZMĚNA OTEVÍRACÍ DOBY!

Od října 2019 do března 2020 bude pro Vás knihovna otevřena **každé úterý od 14 do 16 hodin**. Těším se na Vaši návštěvu!

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

V období září–říjen 2019

Svá životní jubilea oslavili:

Miroslav Šír, 75 let
Jindřich Svrček, 75 let
Ludmila Scholzová, 80 let
Eliška Králíková, 85 let
Věra Budinová, 91 let
František Hejral, 93 let

Rozloučili se s námi:

Josef Neumann
Jiřina Patočková

Narození občanů:

Štěpán Novotný
Helena Simonová

Diamantová svatba:

Jana a Vlastimil Nechaničtí

Jana a Vlastimil Nechaničtí

Poděkování

Děkujeme vedení obce Poniklá reprezentované panem starostou Ing. Tomášem Hájkem a paní Alenou Soukupovou za uspořádání slavnostního obřadu při příležitosti diamantové svatby Jany a Vlastimila Nechanických dne 26. října v obřadní síni a obzvláště za milá slova, kterými pan starosta připomněl okamžiky společného soužití oslavenců.

***Jana a Vlastimil Nechaničtí
syn Leoš Nechanický s rodinou
dcera Jana Voborská s rodinou***

Důvody pro vznik společného regionálního odpadového centra Jilemnicka

Vážení občané Jilemnicka,

v posledních několika týdnech zní v našem regionu velmi choulostivé téma vzniku regionálního odpadového centra. Dovolte nám několik myšlenek, které Vám pomohou pochopit náš plánovaný společný postup.

K nápadu vzniku společného svozu odpadů nás dovedla skutečnost, že v současné době všichni občané a všechny obce za svoz odpadu platí, avšak v převážné většině neznáme faktické svážené množství. Velmi často se v regionu platí za svoz poloprázdných popelnic bez možnosti kontroly množství a původu materiálu ve vztahu k jednotlivým obcím. Z tohoto důvodu jsme již před třemi lety žádali současnou svozovou firmu o větší kontrolu nad svezným komunálním odpadem formou průběžného vážení, sledování pohybu vozu prostřednictvím GPS a případného čipování nebo kódování jednotlivých nádob. Naše prosby však nebyly vyslyšeny a nebylo s nimi do budoucna počítáno. Proto jsme začali hledat nové cesty, jak dostat množství a potažmo cenu svezného odpadu zpět pod kontrolu jednotlivých obcí, které jsou za odpad zodpovědné. Je smutné, že obce, které vynakládají opravdu velké množství peněz ze svých rozpočtů, nemají jakýkoliv prostředek na ovlivnění ceny, kontrolu vykazování nebo alespoň na rozsah služeb, které za své prostředky dostávají. Vzhledem ke známému faktu rozdělení odpadového hospodářství v naší zemi mezi několik větších hráčů s monopolními praktikami, nebylo v našich silách ani vytvoření konkurenčního prostředí, které by snad výše uvedený stav mohlo změnit. Obce tak každý rok čekají na návrhy víceméně

jednostranné smlouvy se svozovou firmou, na něž jsou nuceny bez možnosti jakýchkoliv zásadních požadavků přistoupit. Hlavním cílem společného svozu odpadů obcemi tak není vysát bezmyšlenkovitě obecní a městské rozpočty, ale získat do budoucna kontrolu nad skutečně zpracovaným odpadem a zajistit tak co nejmenší nárůst výdajů i při změně legislativy. Projekt, který připravuje Jilemnicko – svazek obcí, není unáhleným projektem, jenž vznikl přes noc. Zástupci obcí se snaží již několik let poctivě sbírat informace v regionech, kterým také došla trpělivost platit vysoké účty, jež nemohou ovlivnit, a rozhodly se svůj odpad likvidovat vlastními silami. To je důvodem, proč chceme rozjet společný vlastní systém, který bude provozovat společnost ve výhradním vlastnictví obcí a měst. Výhodou tohoto řešení je možnost kontroly chodu společnosti, dostupné informace a možnost investovat případný zisk tam, kde to bude zapotřebí – tedy zpět do regionu.

Velmi nás mrzí současná situace, kdy díky několika dezinformacím získává náš dobře myšlený společný záměr „obludné rozměry“, především pro obyvatele Jilemnice. Zvažte možnost, že chceme v dlouhodobém horizontu získat zpět kontrolu nad jednou ze zásadních komodit, kterou obce mají, a nechceme se dále podílet na zvyšování zisku mezinárodních společností. Vaše finance, které tak jako tak musíme do likvidace odpadu věnovat, plánujeme využít na našem území, pro vaše potřeby a investovat tak do naší samostatnosti.

Obyvatele Hrabačova bychom rádi ujistili, že rozhodně není naším úmyslem vybudovat za jejich domovy hlučnou a zapáchající skládku odpadů. Rádi bychom zde však umístili ekonomicky důležitý mezičlánek dopravy komunálního odpadu mezi obcemi a koncovým zpracovatelem. Toto démonizované překladiště má mít podobu moderní, plně uzavřené haly, kde bude docházet k výsypu odpadu ze svozových vozů do vzduchově uzavřených kontejnerů. Celá stavba bude doplněna o tolik chybějící garáže pro naši techniku obsluhující kompostárny, dílnu a malou administrativní budovu s učebnou. Lokalizace celé stavby bude situována do vzdálenější části pozemku od vysokého napětí směrem k budovám Devra. Jsme připraveni při projektování a získávání stavebního povolení konstruktivně jednat s dotčenými obyvateli a vypořádat se s jejich faktickými připomínkami, aby bylo co nejvíce zachováno jejich okolní prostředí.

Pokud se o tuto problematiku více zajímáte a chcete znát naši reakci na rozporovaná témata, navštivte naše webové stránky, kde najdete širší a odbornější vyjádření. Informace se budeme snažit průběžně doplňovat.

Za Váš zájem a hlubší zamyšlení děkujeme.

Za Jilemnicko – svazek obcí předseda rady Petr Matyáš

Zprávy ze školy

Hurá do nové školy!

S napětím jsme jistě všichni očekávali konec prázdnin, abychom se mohli konečně potěšit naší super nově zrekonstruovanou školou. Už při vstupu do budovy na nás dýchla novota, čistota a svěžest celého interiéru. Děti byly nadšené z nových moderních učeben a zařízení. V průběhu září postupně přibýval nábytek a květiny na chodbách, vše se doladřovalo a doladřuje dodnes. Několik týdnů jsme svítili žárovkami jen tak visícími ze stropu, ale nyní již máme ve třídách krásné funkční osvětlení a nové elektricky ovládané žaluzie. O zařízení a technických vymoženostech ani nemluvíme! Otevřely se nám nové možnosti, jak obohatit, zefektivnit a zpestřit žákům výuku. Prostě paráda! Kdo by se v takové škole nechtěl učit?

Za to vše vděčíme a zároveň děkujeme všem lidem, kteří se na této rekonstrukci podíleli a především Obecnímu úřadu v Poniklé, který do tohoto náročného projektu šel s námi. Vážíme si toho!

Za kolektiv pracovníků ZŠ Alena Stránská

Obrazové střípky ze školy

1. 2. září 2019 jsme v naší krásné škole přivítali 10 nových prvňáčků, 5 holčiček a 5 chlapečků.
2. Hned druhý den jsme si šli zasportovat na zdejší hřiště a strávili jsme tam příjemné dopoledne.
3. Třetí den jsme zdolávali vrcholky Krkonoš a ve spolupráci s KRNAPEm jsme poznávali tamní přírodu.
4. 28. září jsme se otevřeli veřejnosti, abychom se mohli pochlubit naší školičkou.
5. Zabydlujeme se v nových učebnách.
6. Učíme se zacházet s novou technikou.
7. Vyzkoušeli jsme si německou jazykovou animaci ve spolupráci s organizací Tandem.

Z třídní knihy předškoláka

Prázdniny se pozvolna chýlily ke svému konci a většina z nás již byla natěšená, že se shledá se svými kamarády ze školky a vypoví jim vše, co během prázdnin zažila. Přestože někteří z nás začali do MŠ docházet již poslední dva týdny o prázdninách, to pravé setkání se všemi proběhlo až v pondělí 2. září 2019. Naše školička se rázem celá zaplnila a všude byl samý ruch, hlahol i smích. Jen u Kulíšků byly trochu i slzičky stesku po těch nejbližších.

Horní třída Zvídálků se naplnila 27 zapsanými dětmi. Z tohoto počtu je 17 budoucích prvňáčků. Dole u Kulíšků se bude scházet celkem 21 kamarádů. Většina dětí je místních, pouze dvě děti jsou přespolní. Do třídy Zvídálků se po několika letech vrátil kamarád z Vietnamu, kterému zatím moc nerozumíme, ale chceme ho všechno s námi naučit a připravit ho na vstup do české ZŠ.

A ještě dvě neobvyklé kamarádky na nás čekaly v MŠ. Byly to moudré sovy, které nás budou provázet celým následujícím školním rokem. U Zvídálků se zabydlela sova Sofinka a na Kulíšky každý den čeká sova Klementýnka. Už teď se těšíme, že nám prozradí zajímavosti z přírody i ze života lesních zvířátek, a protože se o sovách říká, že jsou moudré, tak věříme, že pro nás připraví i řadu dalších zajímavých projektů a témat.

V září si u Zvídálků povídali o naší obci. A nebyli by to Zvídálci, kdyby je nezajímalo, kde a jak pracuje ten „nejvyšší“ v obci, pan starosta. A tak se k němu na 20. 9. 2019 objednali na audienci. Pan starosta je nejprve trochu

vyzkoušel ze znalostí obce, prohlédli si fotografie z činnosti různých obecních spolků a také samozřejmě znak obce. A protože děti nepřišly s prázdnou, předložily panu starostovi fotografii živé mapy obce, do které zaznamenaly své budoucí požadavky a přání na to, co jim v obci ještě chybí. Jako např. moře nebo hračkářství. Pan starosta jako správný politik přislíbil, že se nad jejich požadavky zamyslí. Čas se nachýlil a pana starostu již volaly další povinnosti. Čekala ho příjemná událost svatebního obřadu. A tak ještě děti seznámil, jak takový obřad probíhá a nechal je vyzkoušet symbol státní moci, který nosí na krku při všech státních obřadech. Kdoví, možná že v budoucnu

některý ze současných Zvídálků také usedne na starostenskou židli a vyzkouší si nelehkou úlohu řízení celé obce.

V závěru měsíce září předvedla skupinka tanečníků při vystoupení u stodoly, co se naučila v uplynulém školním roce na kroužku folklórních tanečků. S nástupem měsíce října byla jeho činnost opětovně v MŠ zahájena a zároveň se skupina rozrostla o několik nových členů.

S nastávajícími změnami v přírodě začínáme každoročně vyrazet do blízkého okolí MŠ. Sledujeme, co se děje okolo nás a všímáme si, jak se příroda připravuje k zimnímu odpočinku. Při našich toulkách přírodou si také tu a tam všimneme, že se v přírodě najde věc, která tam nepatří. A tak jsme přijali již podruhé výzvu uskupení MaS z Jilemnice zapojit se do akce Čistá řeka Jizera. Akce byla naplánovaná na pátek 4. 10. 2019. Ale v tento den nám nebylo nakloněno počasí. Až 9. 10. 2019 jsme se mohli – vybaveni pytli a ochrannými rukavicemi – vypravit na dolní hřiště u Jizery. Tady jsme na břehu řeky hledali a sbírali vše, co do přírody nepatří. Odměnou za naši snahu byl nejen dobrý pocit, ale i drobné upomínkové předměty od MaS Jilemnice.

Že není drak jako drak, nás 11. 10. 2019 přesvědčila stejnojmenná pohádka od divadelní společnosti Pernštejni, která za námi přijela do MŠ.

Jedno krásné říjnové odpoledne (14. 10. 2019) jsme se vzhledem k příznivé předpovědi počasí poměrně narychlo rozhodli uspat naši zahrádku. Protože to není pro nás věc úplně jednoduchá, požádali jsme o pomoc také naše rodiče. Rodiče na výzvu reagovali velmi vstřícně, a tak asi po hodině zahradního hemžení bylo shrabáno spadané listí, ostříhány růžičky i keře

a pod rukama jednoho zručného tatínka vznikl hmyzí hotel pro naše pozorování drobných živočichů. A protože se počasí opravdu ten den vydařilo, nic nám nebránilo užít si zbytku dne k opečení buřtíků a přátelskému posezení na uklizené zahrádce. Atmosféru zpříjemnil i jeden z tatínků hrou na ukulele, k čemuž se rády připojily svým zpěvem i děti. A kdo vydržel téměř do samého konce, mohl ještě obdivovat šikovnost tatínků při porážení stromu a ořezávání suchých větví. Všem zúčastněným rodičům děkujeme za velikou pomoc a věříme, že to pro ně bylo stejně příjemně strávené odpoledne jako pro nás.

V závěru měsíce října za námi přišla do MŠ paní Markéta Hrubá. Již několik let s námi přichází tvořit na velikonoční dopoledne. Tentokrát si přišla se skupinkou přihlášených dětí vyrobit podzimníčky v rámci kroužku polytechnických dovedností nazvaného „šikovné ručičky.“ Moc se nám vyrábění líbilo a těšíme se na dalších 9 lekcí, které nás ještě společně s ní čekají.

25. 10. 2019 k nám zavítala psí šampionka, labradorka Tessie, která prošla výcvikem na záchranáře i na lovení zvěře. Ukázala nám, jak bezchybně plní povely, jak dokáže přinést aport i jak si velmi opatrně dokáže sníst piškotek ze zad ležící osoby. Poskládali jsme si několik rozstříhaných obrázků zachycujících záchranářské psy v akci a mohli jsme si pod Tessie i podlézt a pohladit ji.

Pomalu se k nám blíží zima. Začínáme se těšit na první sněhové vločky a pomalu si připravujeme dopisy s přáními pro Ježíška. Ale než se nám se sklonkem roku vyplní naše nejtajnější přání, čeká nás ještě spousta práce. Ale o tom zase příště.

Za kolektiv MŠ napsala L. Boháčová

pořadatel ★ T. J. Sokol Poníklá

7.

Svatomartinská

★ s ochutnávkou
moravských vín

9. listopadu 2019

KD Kantýna

od 18⁰⁰ **poníklá**

ochutnávka a prodej vína bez vstupného

od 20⁰⁰ zábava – hraje kapela

BARBARELLA

PŮLNOČNÍ SLOSOVÁNÍ O CENY

teplá ★ studená kuchyně

V CENĚ 100 Kč
VSTUPNÉHO
SKLENIČKA S PRVNÍ
OCHUTNÁVKOU ZDARMA

Z deníku výjezdové jednotky

Nejdříve bych moc rád poděkoval paní Vašákové za sponzorský dar výjezdové jednotce v částce 50 tis. Kč, za které byla pořízena termokamera a proudnice RamboJet 02 C52 se smáčedlem. Ještě jednou moc děkujeme.

V uplynulých 10 měsících jednotka vyjela k 19 událostem, z toho technická pomoc 10×, dopravní nehoda 2×, požár 7×.

Dále Ladislav Čurda s cisternou a Tomáš Klikorka s DA absolvovali technickou kontrolu.

Na drobných opravách (oprava brzd, vaření děr v nádrži na vodu, výměna čepů atd.) se podíleli Miloš Holubec, Ladislav Čurda, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka a Jiří Pičman, který i bezplatně zapůjčil svářečskou techniku.

V listopadu ještě čeká velkou část jednotky různá školení (velitelé jednotky, strojníci, motorová pila).

Výjezdy:

1. Poniklá Přívlaka směr Jilem – strom přes silnici, vyhlášení poplachu 9. 10. 2019 v 06:55, výjezd 07:02, návrat na základnu 08:01 hodin.

Než jednotka dorazila na ohlášené místo události, rozřezala dva stromy, které byly přes silnici. Na místě ohlášené události byl strom (průměr cca 25 cm), který ležel přes silnici a korunou na chalupě. Po postupném odřezávání byl ze střechy stažen i zbytek koruny. Vše se povedlo bez škody na majetku. Poté návrat na základnu.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

2. Poniklá Přívlaka směr Roprachtice – strom přes silnici, vyhlášení poplachu 10. 1. 2019 v 08:52, výjezd 08:59, návrat na základnu 09:43 hodin.

Při příjezdu na místo už mělo HZS Jilemnice strom rozřezán a uklizen. Jednotka se na prvním možném místě otočila a vrátila na základnu.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

3. Poniklá směr Jablonec – strom přes silnici I/14, vyhlášení poplachu ve čtvrtek 10. 1. 2019 v 09:46, výjezd 09:47, návrat na základnu 10:27 hodin.

Na místě události byl strom přes silnici, který byl rozřezán a odstraněn. Poté návrat na základnu.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

4. Poniklá Přívlaka směr Roprachtice – strom přes silnici, vyhlášení poplachu v pátek 11. 1. 2019 v 23:41, výjezd 23:50, návrat na základnu 12. 1. 2019 v 00:12 hodin.

Při příjezdu jednotky akorát dokončovala jednotka ze stanice Jilemnice úklid komunikace a po dohodě s VZ se jednotka vrátila na základnu.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Tomáš Klikorka.

5. Poniklá Přívlaka směr Roprachtice – strom přes silnici, vyhlášení poplachu v sobotu 12. 1. 2019 v 05:06, výjezd 05:10, návrat na základnu 05:49 hodin.

Po příjezdu jednotka pomohla HZS s rozřezáním a odklizením stromu z komunikace, poté návrat na základnu.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

6. Poniklá směr Jablonec – stromy přes silnici I/14, vyhlášení poplachu v neděli 13. 1. 2019 v 02:42, výjezd 02:48, návrat na základnu 03:24 hodin.

Jednotka rozřezala a uklidila dva stromy. Místo události bylo cca 200 metrů před mostem na Hradsko.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

7. Poniklá Přívlaka směr Roprachtice – strom přes silnici, vyhlášení poplachu v neděli 13. 1. 2019 v 03:51, výjezd 03:55, návrat na základnu 05:06 hodin.

Jednotka po příjezdu na místo v rozmezí asi 400 metrů rozřezala a uklidila cca 10 stromů. Na posledním místě stálo vozidlo, které nedobrzdlilo a narazilo do větvi. Pořízeno několik fotek vozidla včetně dokladů. Poté návrat na základnu.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

8. Poniklá Přívlaka směr Roprachtice – strom přes silnici a nabourané OA, vyhlášení poplachu v neděli 13. 1. 2019 v 06:27, výjezd 06:30 hodin. Při návratu na základnu vyhlášen další poplach viz. bod 9.

Jednotka rozřezala a uklidila jeden strom, do kterého nabouralo osobní vozidlo. Dopravní nehodu si řešil VZ HZS.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

9. Poniklá Přívlaka směr Jilem – v průběhu monitoringu vyhlášen poplach v neděli 13. 1. 2019 v 06:45, návrat na základnu 07:49 hodin.

V úseku cca 500 metrů bylo rozřezáno a uklizeno několik stromů. Poté návrat na základnu.

Účast – Pavel Kraus, Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Stanislav Čurda, Tomáš Klikorka.

10. Vítkovice – požár roubenky, vyhlášení poplachu ve čtvrtek 7. 3. 2019 ve 23:22, výjezd 23:26, návrat na základnu 8. 3. 2019 v 02:35 hodin.

Jednotka po příjezdu a domluvě s VZ pomohla natáhnout druhé dopravní vedení a nanosila potřebné prostředky k vytvoření dalších útočných proudů. Jeden sama natáhla na druhou stranu roubenky, kde se poté podílela na rozebírání obložení a hašení ze země i z žebříku. Po ukončení pomohla s úklidem. Po domluvě s VZ návrat na základnu.

Účast – Stanislav Čurda, Ondřej Doležal, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka.

11. Poniklá – popadané stromy, jednotka byla povolána krajským operačním střediskem na monitoring okolních silnic v neděli 10. 3. 2019 ve 23:50, návrat na základnu 11. 3. 2019 v 01:35 hodin.

První místo cca 100 před čp. 466 ve směru Poniklá–Roprachtice. Přes komunikaci leželo několik stromů (buky), které jednotka rozřezala a zprůjezdnila oba pruhy.

Druhé místo cca 500 nad čp. 471 ve směru Poniklá–Roprachtice. Zde přes komunikaci ležel jeden smrk, ten byl rozřezán a oba pruhy zprůjezdněny. Poté jednotka dokončila monitoring svého území a vrátila se zpět na základnu. Účast – Jan Skalský, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka, Stanislav Čurda.

12. Poniklá Na Mejtě – požár motorové části vozidla, vyhlášení poplachu v úterý 26. 3. 2019 v 22:38, výjezd 22:43, návrat na základnu 23:05 hodin.

Po příjezdu na místo události již měla jednotka HZS vozidlo uhašené. Po odpojení baterie, kontrole termokamerou a zjištění, že už nic nehrozí, se jednotka po domluvě s VZ vrátila zpět na základnu.

Účast – Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Pavel Kraus, Tomáš Klikorka.

13. Poniklá – požár paseky, rozhoření po pálení, vyhlášení poplachu v úterý 30. 4. 2019 v 18:06, výjezd 18:13, návrat na základnu 19:56 hodin.

Jednotka ve spolupráci s HZS prolila okolí tří ohnišť po pálení roští, aby zabránila případnému šíření.

Účast – Pavel Kraus, Jiří Jindřišek, Vít Holubec, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka.

14. Poniklá Přívlaka směr Roprachtice – strom přes silnici, vyhlášení poplachu ve středu 29. 5. 2019 v 05:11, výjezd 05:16, návrat na základnu 05:50 hod.

Jednotka společně s HZS rozřezala a odklidila 4 stromy z komunikace.

Účast – Ladislav Čurda, Stanislav Čurda, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka.

15. Poniklá Zabylý – požár lesa, vyhlášení poplachu ve čtvrtek 11. 7. 2019 v 15:25, výjezd 15:28, návrat na základnu 18:22 hodin.

Jednotka při cestě na místo zásahu musela na několika místech prožezat cestu. Po příjezdu na místo bylo zjištěno, že hoří plocha cca 20 × 40 metrů, jsou ohořelé stromy do výše cca 1,5 metru a zasažená plocha se zvětšuje. Jednotka natáhla jedno dopravní vedení a dva útočné proudy. Po vyčerpání vody bylo vedení napojeno vedení na CAS HZS a odjezd pro vodu k nádržce u základní školy, kde bylo zřízeno čerpací stanoviště. Po opětovném prolití zasaženého úseku a domluvě s VZ návrat na základnu.

Účast – Jiří Jindřišek, Vít Holubec, Stanislav Čurda, Ondřej Doležal, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka.

16. Poniklá Přívlaka – požár chalupy, vyhlášení poplachu v neděli 11. 8. 2019 v 08:40, výjezd 08:45, návrat na základnu 11:03 hodin.

Jednotka zůstala v záloze na místě události. Nájemníkům se povedl uhasit oheň před příjezdem jednotek. Po domluvě s VZ a nájemníky bylo dohodnuto, že VJ Poniklá provede dohlídku ve 13:00 a následně ještě v cca 18:00 společně HZS Jilemnice s termokamerou. Obě dohlídky byly v pořádku a VZ ukončil zásah.

Účast – Stanislav Čurda, Pavel Kraus, Ondřej Doležal, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka.

17. Poniklá Preložka – srnec v náhoně, vyhlášení poplachu v neděli 11. 8. 2019 v 11:41, výjezd 11:46, návrat na základnu 12:26 hodin.

Jednotka společně s HZS nahnala srnce do míst, kde se mu povedlo vyskočit. Poté odjezd na základnu.

Účast – Ondřej Skalský, Ondřej Doležal, Pavel Kraus, Tomáš Klikorka.

18. Poniklá nad Přívlackým hřbitovem – požár hrabanky 7 × 7 m, vyhlášení poplachu v sobotu 21. 9. 2019 v 15:43, výjezd 15:49, návrat na základnu 17:22 hod.

Jednotka pomohla natáhnout jeden proud C (14 ks, 280 metrů), prohrabat a okopat zasaženou plochu ohněm a po ukončení se sbalením hadic. V 19:30 hodin provedena dohlídka bez zjevných známek ohně a kouře.

Účast – Pavel Kraus, Vít Holubec, Ondřej Skalský, Tomáš Klikorka.

19. Poniklá – požár komína, vyhlášení poplachu v pátek 11. 10. 2019 v 01:43, výjezd 01:50, návrat na základnu 04:24 hodin.

Jednotka po domluvě s VZ postupně vybrala z komínových dvířek 4 kýble hmoty. Větší část byla omítka z komínového tělesa s kousky cihel, menší část saze a uhlíky. Po převzetí místa události SŽDC Liberec a domluvě s VZ se jednotka vrátila na základnu.

Účast – Tomáš Klikorka, Ondřej Skalský, Pavel Kraus, Stanislav Čurda.

Všem moc děkuji za jakoukoliv pomoc.

Za jednotku Tomáš Klikorka

Co se děje v našem fotbale

Skončila podzimní část Okresního přeboru v kopané ročník 2019–2020. V 10 zápasech jsme konečně nastříleli nějaké branky a získali tak i nějaké body. To se v posledních letech moc nedařilo. Zápas ve Stružinci budeme dohrávat až na jaře, pravděpodobně 28. 3. 2020.

Nastříleli jsme 24 branek a stejný počet jsme i obdrželi a získali 12 bodů. Co ve svém důsledku znamená 7. mís-

to. Nejlepším střelcem se stal Jan Hájek se 13 vstřelenými brankami. Děkujeme všem našim příznivcům za povzbuzování našich hráčů na zápasech.

Na závěr bychom chtěli pozvat veřejnost na tradiční Sportovní ples, který se bude konat v netradičním termínu v sobotu 29. 2. 2020 v Kantýně. K tanci a polechu bude hrát DUO WELA.

Výbor TJ

TABULKA OKRESNÍHO PŘEBORU PO PODZIMNÍ ČÁSTI

Družstvo	Záp.	Skóre	Body
1. SK Mírová	11	51:55	31
2. Jiskra Libštát	11	48:22	26
3. SK Jilemnice	11	35:14	24
4. TJ Sokol Roztoky	11	34:21	20
5. TJ Sokol Martinice	11	31:32	20
6. TJ Sokol Nová Ves	11	37:31	13
7. TJ Poniklá	10	24:24	12
8. TJ Sokol Mříčná	11	29:51	11
9. TJ Sokol Stružinec	10	14:28	10
10. HSK Benecko	11	21:39	7
11. TJ Sokol H. Branná B	11	19:39	6
12. TJ Vysoké n. Jizerou	11	14:41	4

BENEFIČNÍ KONCERT

Během večera vystoupí žáci hudebního a tanečního oboru. Svoji účastí podpoříte dobrou věc.

PRODEJ VÝROBKŮ VÝTVARNÉ TVORBY

Celý výtěžek bude věnován Nadačnímu fondu Kapka naděje.

Vánoční premiéra

Milí ponikelští diváci,
místní ochotnický spolek pro Vás připravuje veselohru, se kterou Vás chce potěšit o Vánocích v premiéře v pátek 27. 12. 2019 v 19 hodin v Kantýně. Slibujeme úžasnou komedii, u které se určitě nebudete nudit, taky proto, že to je lehce erotická hra a navíc hrají staří, zkušení herci z Poniklé v čele s doktorem Kavánem, což zaručuje velkou srandu. Už nyní se těšíme na Vaši účast.

Pavlaína A. Holubcová

VÝZVA

Divadelní spolek J. J. Kolár shání do připravované komedie dřevěný soudek – tzv. štěně (opletený demižon) a dřevěnou stoličku bez opěradla. Jestli někdo doma tyto rekvizity má, prosíme o zapůjčení, moc nám tím pomůžete.

Stále hledáme mladé i starší zájemce o divadlo. Potřebujeme herečky, herce, technický personál (zvukař, kulisák, nápověda atd.)

Nebojte se k nám přidat, nuda mezi námi není.

Volejte na tel. 604 795 854 – paní Holubcová

Podzim v SDH Přívlačka

Pro Kabinet kerkonošské slovesnosti jsme provedli generální opravu jejich vojenské polní kuchyně. Oprava probíhala v několika etapách. Největší podíl práce na této akci odvedli br. Petr Kocour a náš starosta Jan Kubín. Kvalitu odvedené práce mohli posoudit návštěvníci 28. 9. na „Tuláckově návsi“.

Na 5. 10. jsme si naplánovali letecký den v Jilmě. Počasí bylo ale proti. Tato skutečnost však nemohla přívlastkové hasiče rozhodit, a tak jsme letecký den vzhledem k příznivé předpovědi počasí o den posunuli. Vyšlo to. Počasí nádherné, letadlo přiletělo,

dron létal, Pavel Holubec také a draci se též drželi ve vzduchu. Díky rychlé informaci prostřednictvím místního OÚ o změně termínu přišlo na tuto akci cca 60–70 návštěvníků.

V sobotu následujícího týdne jsme se vydali na pěší výlet. Starosta našeho sboru J. Kubín nazval trasu „Z Poniklé po Poniklé do Poniklé“. Upřesnění trasy – nejprve z nádraží ČD Poniklá do Nové Vsi. V Nové Vsi u Stránských bylo občerstvení a tamní členové našeho sboru nás seznámili s místní historií. Poté jsme pokračovali kolem Roudnického potoka až na ponikelskou náves. Zde byly naplánovány exkurze dvou firem a to firmy Rautis a firmy „U Floriána“. Všude se nám líbilo.

V sobotu 19. 10. jsme se sešli v Jilmě u hasičárny v počtu 14 osob a vyrazili na brigádu – dokončení zábradlí od zastávky ČD Poniklá (Preložka) pod „Štérovo“. Práce v obtížném terénu byla velice náročná. Všem brigádníkům patří dík a těm, co zatloukali kůly, ještě větší.

Tak to byl náš náročný podzim. Jsme docela utahaní a tak zalezeme do brlohů a budeme odpočívat.

SDH Přívlačka

Ponikelské posvícení 2019

Moje milá babičko,

opět jsme se sešli a s vůní a chutí ponikelských koláčů si připomněli, co pro nás znamená posvícení. Zase to bylo velmi milé a zábavné odpoledne. Sojčata nám zatančila, ponikelští muzikanti zahráli a zazpívali. Krakonoš dohlížel na to, aby se všichni dobře bavili. Koláčů se sešlo, že jsme měli co dělat, abychom to všechno ochutnali a snědli. Bylo jich celkem tučt. Soutěžily hospodyňky a dokonce jeden hospodář, jehož koláč byl opravdu ten největší. Vůně přilákala i kolemjdoucí, kteří trávili čas na naší návsi. Byly to opravdu umělecké kousky, až bylo škoda je rozkrájet a sníst. Ale soutěž je soutěž – nezáleží pouze na tom, jak koláč vypadá, ale také jak chutná. Oku nejvíce lahodil koláč Verunky P., ta musí mít snad nějakou uměleckou školu. Nejchutnějším koláčem byl vyhodnocen koláč paní Radky T., jako první zmizel ze stolu a kdo nebyl dostatečně rychlý, neochutnal. V celkovém součtu přidělených hlasů pak byly vyhodnoceny další 3 koláče. A bylo to opět velké překvapení. Babičko, bronz si odnesl právě ten jediný mužský – Martin B., jehož koláč byl neuvěřitelný. A první dvě místa si odnesly vnučky od Zdeňky P., Klárka a Barunka. Byla to nejen umělecká díla, ale byl to nevšední chuťový zážitek. Babička Zdeňka tvrdila, že svým malým vnučkám vůbec nepomáhala. Asi budu muset zajít k ní na nějakou hodinu pečení. Já se totiž taky opět snažila a podle receptu na internetu jsem připravila speciální rumové koláčky. Myslela jsem, že touto ingrediencí si získám nějaké bodíky navíc. Bohužel. Zase jsem skončila se svými 17 body na posledním místě. Holt asi zůstanu u chemie a do pečení se hrnout nebudu. Na prvního v pořadí jsem ztrácela celých 76 hlasů! Specialitou pro dnešní

rok byly houby – ochutnali jsme několik zajímavých receptů – všechny kromě hubovce byly netradiční. Některé posílám.

Děti vyrobily krásné výzdoby domů, taky jsem ti jednu přinesla.

Opět musím poděkovat svým přítelkyním z Okrášlovacího spolku za to, že dohlížely na celé odpoledne, Krakonošovi, ponikelským hudebníkům, Sojčatům, všem, kteří přinesli koláč a všem, kteří díla ocenili a společně s námi strávili krásné odpoledne u Muzea krkonošských řemesel. Všem moc díky, bylo to moc milé.

**Za Okrášlovací spolek
a rodinu Pičmanových
Míla Gembická**

Výsledky bodování:

Soutěžní číslo	Soutěžící	Celkový počet bodů
1	Lenka S.	84
2	Klárka G.	91
3	Barunka G.	93
4	Alice B.	76
5	Míla G.	17
6	Jana P.	36
7	Veronika P.	77
8	Anička H.	55
9	Radka T.	78
10	Martin B.	90
11	Markéta H.	63
12	Květa K.	67

Koláč Báry G.

Jablkové řezy

Přísady na těsto: 600 g polohrubé mouky, 1 vejce, 1 lžíce moučkového cukru, 1 lžíce citronové šťávy, 1 prášek do pečiva, 8 lžic mléka, 250 g másla nebo hery

Přísady na náplň: 1 kg jablek, 2 vanilkové cukry, 5 lžic moučkového cukru, 2 sáčky vanilkového pudinkového prášku, rozinky, mleté nebo posekané ořechy, skořice

Postup:

Z uvedených surovin zpracujeme na vále hladké těsto. Rozdělíme je na poloviny. Každou půlku rozválíme na velikost plechu. Jablka oloupeme, nakrájíme na kostičky nebo nastouháme nahrubo, smícháme s cukrem, skořicí, pudinkovým práškem, rozinkami a ořechy. Jeden plát těsta přeneseme na plech vyložený papírem na pečení. Na těsto rozprostřeme jablečnou směs, přikryjeme druhým plátem těsta a na několika místech propíchneme vidličkou. Povrch moučníku můžeme ozdobit motivy vykrojenými z kousku těsta (poklademe před pečením na horní plát těsta).

Koláč Martiny B.

Přísady na kynuté těsto:

500 g hladké mouky, 2 žloutky, 250 ml mléka, 1 kostka droždí, 80 g moučkového cukru, špetka soli, 50 ml oleje, 125 g hery, 1 ks citrónu, 1 pl sádla.

Těsto – postup:

Z části teplého mléka, cukru a mouky necháme vzejít kvásek. Do robota dáme ostatní suroviny kromě oleje. Vzejitý kvásek dáme k ostatním surovinám v robotu, necháme promíchat a až se těsto spojí, přilijeme olej a necháme vypracovat v hladké těsto (lze přidat ještě trošku mouky). Promíchané těsto ještě prohněteme v ruce v bochánek, který necháme v míse pod utěrkou a v teple cca 1 hodinu kynout.

Náplně – postup:

OŘECHOVÁ: Namleté ořechy, mléko, cukr krátce povaříme. Necháme lehce zchladnout a přisypeme vanilkový cukr a rozdrčené piškoty, poté dochutíme rumem. Bude-li náplň příliš tuhá, lze rozředit mlékem.

MAKOVÁ: Povaříme mák s mlékem a cukrem a stejně jako u ořechové náplně necháme povychladnout a zahustíme rozdrčenými piškoty a dochutíme vanilkovým cukrem.

TVAROHOVÁ: Tvaroh (ten co se dává na knedlíky) smícháme s cukrem, citronovým cukrem, žloutky a vanilkovým pudinkem a nastavíme mlékem. Vyšleháme šlehačem.

IX. Tuláckovy slavnosti

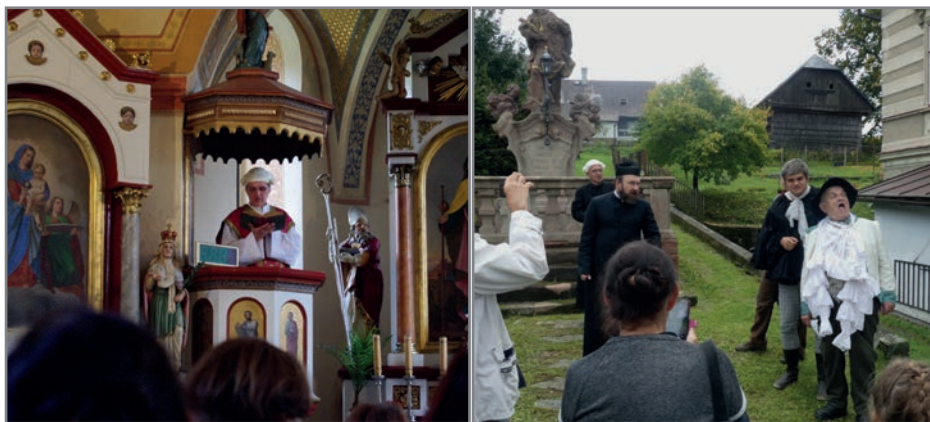
Deváté Tuláckovy slavnosti nám dovolily zavzpomínat na jednoho z vůbec největších ponikelských rodáků – na biskupa Jana Alexia Rychlovského. Tato mimořádná barokní osobnost (působící i v době osvěcenských reforem a po nich), zazářila vysoko na církevní hierarchii a zanechala po sobě rozsáhlé a ve své době mimořádně ceněné kazatelské dílo. V hraných scénkách jsme si letmo připomenuli jeho životní dráhu, během níž dosáhl met doktora teologie, světícího biskupa pražského, kanovníka svatovítské kapituly, děkana chrámu u sv. Apolináře, rady arcibiskupské konzistoře a ve své době nejvýznamnějšího kazatele českého. Přiblížili jsme si reálie barokní Poniklé, z níž nám dodnes zůstaly zachovány některé skvělé památky, vstoupili jsme i do mimořádně zpřístupněného sklepení pozůstalého po barokní faře.

Tradičně bohatý program Tuláckových slavností spoluvytvářel koncert spojených farních sborů z okolních farností, koncert vokálně instrumentálního sboru Satori a také koncert staré barokní hudby Slaviček Rájský. Ten měl být úplným vrcholem oslav, ovšem vinou defektu při dopravě začal s více než hodinovým zpožděním – a byl tak jen pro nejvytrvalejší.

Kdo by se chtěl více dozvědět o neprávem opomíjené osobnosti ponikelského kazatele Rychlovského, může si na OÚ opatřit útluu brožuru o jeho životě, nebo si projít hledačku (quest, stopovanou) o jeho životě nazvanou „S fanfárou za farou“, kterou připravil Kabinet kerkonošské slovesnosti a jejíž start je na Tuláckově návsi. Potřebné podklady k ní lze vyzvednout v Krámku Nad věcí, nebo dohledat na obecním webu v sekci turista/hledačky.

Hojná návštěva akce opět dokázala, že se místní sousedé zajímají o své slavné předky. Několik jich ještě v zásobě máme!

Tomáš Hájek

Divadelní přehlídka Budiž stín!

Dva roky po prvním úspěšném pokusu uspořádat v Poniklé národní přehlídku stínového divadla jsme opět sezvali do naší Kantýny elitu českých ochotnických loutkářů zabývajících se specifickým žánrem stínového divadla ve všech jeho možných podobách. Jako hosté vystoupily i dva profesionální soubory a porotu tvořily skutečně prvotřídní osobnosti z kruhů českého loutkářství.

Jako pisatel těchto řádků jsem dosti zaujatý a musím se teď notně krotit, abych se nenechal unést k příliš subjektivně nadšeným popisům. Střízlivě tedy jen uvedu, že jsme o prvním říjnovém víkendu mohli navštívit třináct loutkových inscenací, dva teoretické a dva praktické semináře o loutkovém divadle a rovněž komentovanou procházku naší vsí. Kantýna se opět ukázala být ideálním místem pro podobná setkání, jelikož krom hracích prostorů umí nabídnout i solidní stravovací a ubytovací záležitosti.

Okrajový žánr loutkového stínového divadla leckoho dopředu odradí, to je jasné. I tak jsme ale měli na všech komorních scénách po celý víkend v podstatě vyprodáno. A tak si říkáme, že za dva roky opět zvoláme: „Budiž stín!“

Tomáš Hájek

Byl jsem u toho

Vážení spoluobčané,

17. listopadu 2019 si budeme připomínat 30 let od začátku sametové revoluce. Revoluce, jež nás vyvedla z područí diktátu komunistické strany a dala nám vytouženou svobodu bez obětí na životech a masového krveprolití. Přinesla nám svobodu slova, svobodu v cestování, ale přinesla nám hlavně svobodu mravní a svobodu práva si v demokratických volbách vybrat toho, koho chceme, aby nás zastupoval ve věcech veřejných na všech úrovních.

Když se ve vzpomínkách vrátím zpět do roku 1989, utkví mi v paměti již začátek toho roku, který začal demonstracemi při výročí upálení Jana Palacha před 20 lety.

Tehdy již vážně narušený totalitní režim, vedený přestárlými představiteli moci, nedokázal unést kritiku a při takzvaném Palachově týdnu demonstrace tvrdě potlačil. Avšak to vyznělo, jako když dohasínající kobykla kope. Kritika ze strany silícího českého a slovenského disentu v západních sdělovacích prostředcích byla stále více slyšet a pod prohlášení „Několik vět“ se již nepodepisovali jen umělci, ale i obyčejní lidé, kteří nesouhlasili s politikou tehdejšího režimu.

V té době se sice ještě u nás v Poniklé nic zásadního neměnilo a většina lidí neměla ani potuchy o tom, že státní moci dochází dech. Bylo nás tehdy jen několik, co jsme tušili, že musí dojít k zásadnímu obratu, a tak již při mé účasti na pohřbu Pavla Wonky ve Vrchlabí v roce 1988 jsem prohlásil, že pokud se něco bude dít, budu jeden z prvních, který do toho půjde. Tak se také stalo. Dne 15. listopadu 1989 jsem měl při odborové celozávodní schůzi v Kantýně kritický projev k vedení st. podniku Seba Tanvald i k situaci ve společnosti. A když jsem se dozvěděl o krvavém potlačení demonstrace studentů na Národní třídě ve večerních hodinách 17. listopadu, nemohl jsem jen slepě přihlížet.

Byl to pátek a již o půlnoci informovala všechna západní média o tom, co se děje v Praze. A tím, že StB v domnění, že umlčí národ, když si vymyslí smrt studenta Martina Šmída alias Ludvíka Zifčáka, jenž měl údajně přijít o život právě na Národní třídě, dala vlastně věci do pohybu. Národ už nemohl mlčet a po vzoru ostatních sousedních zemí začaly obrovské masové protesty proti totalitní komunistické moci, která se sice snažila ještě vše ustát.

Ale po vystoupení Miroslava Štěpána v ČKD v Praze, kdy se KSČ jeho ústy snažila celou situaci zachránit a obrátit se na dělníky, kde byl šéf pražských Lidových milicí vypískán, bylo jasné, že se blíží konec starých struktur. A potvr-

zovala se jen slova herce Miloše Kopeckého, která použil ve svém vystoupení v roce 1987 na sjezdu dramatických umělců: „Odejděte, dokud ještě máte čas odejít se ctí, neboť odejdete stejně, ale už jen jako komické figury!“

Jako odpůrce režimu jsem se připojil k demonstracím na Václavském náměstí, kde jsem si pod Melantrichem se slzami v očích – jako statisíce dalších – hrdě zazpíval naši hymnu spolu s Martou Kubišovou. Jak krásně nám tehdy zněla slova jako pravda, láska, svoboda, spravedlnost...

A již v úterý 21. listopadu jsem v zaměstnání v prádelně v Poniklé (vzal jsem si na to náhradní volno) chodil s peticí, která odsuzovala brutální zásah proti pokojné demonstraci studentů a žádala potrestání viníků ze strany režimu. S podpisy 155 zaměstnanců byla o den později odeslána do Laterny Magiky, kde mělo vedení nově vzniklé Občanské Fórum, a do redakcí Svobodného slova a Mladé fronty. Tenkrát jsem poznal názory více než 200 pracujících – někteří mi to podepsali hned, někteří váhali, až jich bude podepsáno více a někteří mne odsuzovali a chtěli na mne pozvat příslušníky VB. Ovšem ti už věděli své a začali mít strach. Celá společnost již byla v pohybu proti tehdejší státní moci a nikdo nevěděl, jak to vlastně skončí. Ale strach z perzekucí pomalu ustupoval a převládala obrovská euforie z nabývané svobody – kdo tohle nezažil, nepochopí...

Pak přišel víkend a s ním milionové demonstrace na Letenské pláni. Zde se ještě vláda komunistů snažila o dialog s nespokojenou veřejností a bez souhlasu svých stranických kolegů zde vystoupil Ladislav Adamec, předseda vlády, kdy do této funkce byl zvolen po odstoupení Lubomíra Štrougala 12. října. Ten zřejmě tušil změny ve společnosti, a tak jako krysa opustil potápějící se loď normalizačních aparátčků. Ale ani Adamec, který od počátku sametové revoluce vedl rozhovory s představiteli nově vzniklé opozice, na Letné neuspěl. I když zpočátku to vypadalo, že nějakého kladu pro KSČ ještě dosáhne, po kritice vyhlášení generální stávky byl demonstranty z tribuny vypískán. Na 27. listopad byla představiteli opozice a disentu v čele s Václavem Havlem vyhlášena dvouhodinová generální stávka, od které se očekávalo zlomení diktatury KSČ.

S obtížemi, ale nakonec přeci jen jsme stávku absolvovali i v Sebě v Poniklé. Byl jsem tam tehdy všemi přítomnými (mnozí se stávky neúčastnili, přeci jen v každé továrně byla činná organizace KSČ) zvolen jako předseda stávkového výboru. Zde po bouřlivé diskuzi byla přijata řada bodů na podporu stávkujících studentů a Občanského fóra a také rezoluce, aby skončila činnost závodních organizací komunistů i vedoucí úloha KSČ, zaručena tehdejší socialistickou ústavou. Ústavou, která i po změnách a prvních svobodných

volbách v roce 1990 padla až v roce 1993 po rozpadu Československa. Proto musel i nově zvolený prezident Václav Havel 29. prosince 1989 přísahat věrnost ještě „socialistické republice“, za což je dnes očerňován z důvodů nepochopení tehdejší politické situace.

30. prosince 1989 bylo konečně založeno Občanské Fórum i v Poniklé, kde jsem se stal jeho mluvčím spolu s několika dalšími občany, kteří doufali v lepší budoucnost pro své děti i vnoučata a nebáli se pozvednout svůj hlas proti již skoro vlastně poraženému totalitnímu systému.

Na prvním veřejném zasedání OF v Kantýně dne 6. ledna 1990 se sešlo tolik občanů, že sál praskal ve švech. Pak už dostaly věci v celé naší vlasti rychlý spád a sametová revoluce byla zakončena prvními svobodnými volbami na jaře 1990. Záměrně neuvádím jména mých tehdejších ponikelských spolubojovníků za svobodu a demokracii. Nechci, aby jejich jména byla snad nějak pošlapána a vláčena na veřejnosti, jak je tomu v současnosti zvykem, zmíní-li se někdo o sametové revoluci, o Václavu Havlovi nebo o někom z jeho přátel z Charty 77. Holt český člověk velmi snadno zapomíná a na to, že se máme lépe, se zvyká velmi rychle.

Vážení spoluobčané, na závěr mého krátkého vzpomínání mi dovoluť popřát vám do dalších let dobré a klidné žití v demokratické, svobodné společnosti, kterou se snad podaří udržet bez neustálého chybného chvalořečení minulému totalitnímu režimu, kde jsme se rozhodně lépe neměli, a také vás vyzvat, abyste se nebáli říkat své názory nahlas. Neboť strach je nejhorší rádce, který by nás opět mohl v budoucnu uvrhnout do područí nenávisti, lži, udavačství i opětovné snahy o vznik vlády jedné strany nebo jediného muže, jak současnost nyní naznačuje. Já doufám, že občané tohoto státu něco takového nedopustí a nevymění demokracii za diktát kvůli pár stovkám přidaným k důchodu.

Úplně na závěr mi také dovoluť, abych poděkoval vám všem, kteří jste mi dávali svůj hlas ve volbách do zastupitelstva obce. Vám, kterým jsem téměř 21 let roznášel náš časopis Pod horami, že jste mne vždy dokázali přivítat ve svých obydlich téměř jako člena rodiny a pomáhali mi svými názory i radami.

Ale poslední události na zasedání zastupitelstva obce po dlouhé době i při nemalé účasti občanů ukázaly, že již dále nechci v tomto sboru zasedat, a tak jsem na svůj post zastupitele rezignoval.

Omlouvám se všem, které jsem tímto svým jednáním zklamal, ale jsem jen člověk. Děkuji vám za pochopení...

Jaroslav Čížek

Listy z kronik – Střípky z rodové kroniky

Dle PhDr. Mattaucha a dalších kronik pro zpravodaj připravil M. Holubec.

Pročítáme-li některou rodovou nebo rodinnou kroniku, dozvídáme se různé informace nejen té konkrétní rodiny. Některý autor uvádí dnes pro nás již historii místní i regionální. Nebo takové příhody ze života rodiny, které jsou svědectvím o životě a poměrech zde, před sto i více roky. Tak třeba Josef Holubec čp. 247, který žil v letech 1879–1947, „Strejček Chalpskej“, jak o něm mluvil můj tatínek, začal psát kroniku v únoru 1938. V knize této pokusím se sepsat, co sám vím a co zajímavého jsem od rodičů a prarodičů slyšel. Takto začíná své vyprávění, z kterého vybírám.

Jan Holubec (1815–1896), to byl můj dědeček a u toho se musím pozastavit a napsat, co o něm vím, neboť zemřel, když mně bylo sedmnáct let. Dědeček měl obchod lněným semenem a nakupovat ho jezdil do Vratislavi (Breslau-Wroclavi), Hamburgu a snad až do Rigy. Když synové od něho přejali živnost, tak se stal obecným hajným. Byl přísežným (v soudním řízení potvrzoval pravost přísahy soudní strany, nebo konšel). To měl ke svému výměnku navíc. Co mladý hospodář jezdil ještě deset roků do Branné na robotu. Ale co mohl za taškařinu pánům provést, to provedl. Většinou se to týkalo odstřelu zvěře. Tak jednou si vyšel, když napekl o štědrém večeru koláče. Když docházel k lesu hrbolci (první háj – Na Skříby) žene se proti němu zajíc a hned druhý. Toť se ví, že je oba složil, ale v zápětí vystoupil panský hajný z lesa. Byli dva. Dědeček na nic nečekal a utíkal směrem ke vsi, hajní za ním. Běžel do domu u Malíků (dnes u Fiedlerů), kde měli obojí dveře otevřené, skočil dovnitř a hned za sebou zavřel. Přeběhl síň, skočil dolů k síni ven, přeskočil cestu a břeh do potoka. Tam ukryl pušku a šel kus potokem až po Kovářova (čp. 249) a cestou domů. Hajní příběhli k zavřenému domu a tloukli na dveře. Ale že byla doma jenom stará hluchá babička, je neslyšela, až konečně jim řekla, že žádného neviděla. Pak prohledali hajní sena na půdě a tak s ním nic nepořídili.

Dědeček byl se zabylským hajným smluvený. Když hajný šel na vrchnostenský úřad, zaklepal na okno a řekl, „už jdu“, tak dědeček vzal pušku a šel si odstřelit kousek zvěřiny.

Za dědečkova hospodářství se svezla ve strání za potůčkem lavina (před Dufníkem), les smetla do Jizery, takže hodnou chvíli ani kapka vody neprotekla. O svatodušních svátcích (Letnice, sedmá neděle po Velikonocích) ještě tvořil sněh s těmi stromy přes Jizeru most.

Ještě jedna zvláštnost tu byla – „hrubá jedle“. Byla opravdu hrubá, neboť formani, kteří tudy jeli, měřili její obvod na opatř, a to žádný neměl tak dlouhou, aby stačila kolem. Když se porážela, tak okolo musilo se udělat lešení, jelikož

jedle stála na prudkém svahu. Pílu na ni si vypůjčili až v Turnově. Klády se po rozřezání čtvrtily, jelikož by nešly do píly. Dopravovaly se po vodě do Turnova. Můj strýc mi říkal, že okolo jedle byl vzrostlý les, ale hrubá jedle jej převyšovala o celou korunu. Jelikož stála na prudkém svahu, byl pařez hodně vysoký a říkalo se, že z něho bylo 20 sáhů dříví.

Náš dědeček nám také vypravoval, jak chodil do školy. Tenkrát ještě pan učitel při učením předl nitě a žáci jemu za učení nosili len nebo dříví co odměnu. Kdysi přišel jeden žák, Jindřišek od Maliků, do školy v obličejí celý napuchlý. Byl v noci u Štěpánků (čp. 84) na medu, a včely jej pobodaly. Pan učitel se ho tázal, co mu je a co dělal. A ten milý žáček odpověděl: „Pane uctej, to mne tak dedý“. Jednou pan učitel vykládal žákům, kde který den je trh. Všechny dny vyjmenoval, ale na sobotu si hned nevzpomněl a dědeček zašeptal, že ve Vysokém. Jindřišek to zaslechl, vstal a hlásil panu učiteli: „Pane učitel, tuhle Holubec ziká, že ve Vysokým“. A dědeček se obrátil a dal mu za to jednu nehoráznou facku se slovy: „Tu máš, abys byl podruhé zticha“.

Dědeček chodil do Jilemnice na každý trh. Že chodil též na výroční trh netřeba připomínat. To si obyčejně pobyl v hostinci „U města Prahy“ po celý týden koulet kuželky, byl on vášnivý kuželník. To bývali se sousedem dědečkem stateckým a dokázali si kulit o 100 zlatých. Dědečkův nejstarší bratr Josef se přiženil do Končin k Noskom (čp.340). Tam měl povoznictví. Míval osm a ještě víc koní a obcho-doval ve lněné přízi. Jezdil po světě a jednou, když jeli do Bukurešti se zrcadly, zabrali je napoleonští vojáci a museli s nimi do Ruska. Byli tři kočové se třemi páry koní. Dva kočové i s koňmi se již nevrátili, toliko jeden přišel domů. A ten drahocenný náklad, co vezli, byl také pryč. Dědečkův bratr tu katastrofu dlouho nepřežil a záhy na to v mladém věku 40 let zemřel.

Zůstali po něm tři synové a jedna dcera. Nejstarší, po otci se jmenoval Josef, ujal se živnosti, ale to povoznictví zaniklo. Když mladší jeho bratr František šel k odvodu, půjčil mu Josef zápis na dům, aby jej neodvedli, a ten se mu za to odměnil tím, že mu zápis již nevrátil. A ani soudně si ho Josef nevymohl, jen dostal nějaké přiřknutí – příslib. Co to bylo, to maminka, která mně to vypravovala, sama nevěděla.

To nás byly dvě rodiny v jedné světnici, mydlářovi měli jedenáct dětí a nás bylo devět. Tedy dohromady dvacet dětí, čtyři rodiče a dva výměnkáři. Když já byl malý, tak nás bylo šest kluků. A to naši říkali, že by vrána nad barákem nepřeletěla, jaký jsme dělali rámus. Měl jsem mladšího bratra Jindřicha, ten byl nešťastný od malička až do své smrti. Bylo mu sedmnáct let, když zemřel na tyfus. Když ještě byl v pláštiku, co malý chlapec, který se teprve stavěl na nohy, starší sestra jej opatrovala, seděla s ním na peci, držela ho za košilkou a koukala dolu na plotnu. Tam v hrnci žhavá voda a kluk jí tam spadl. Zároveň maminka otevřela dveře, šla zvenčí od dojení, tak hoch popadla a utíkala s ním do chlěva, kde ho

vykoupala v čerstvě nadojeném mléku. Hoch postonal, ale uzdravil se. Když byl o něco větší, líbil se mu vždycky hodně dlouhý prut. Když ho měl, tak si říkal: „Já jdu z velikého lesa háje, nesu si parazon.“ Jednou byla sestra s Jindřichem a s kamarádkami dole na louce pod Kaprasovou stodolou a hráli si tam. Na Jindřicha zapoměla a ten vylezl na keř pro prut, keř se pod ním naklonil a kluk sjel po obličejí do rokle po svezlišťeti, kde sypali sklo. Tak když ho vynesli z rokle nahoru, bylo na něj hrozné podívání. Obličej rozřezaný od čela po tvářích až na bradu a co krve. Ještě to neměl zcela zahojené, nechal tatínek ruchadlo před stodolou, když přijel z pole a milý Jindřich po radlici lezl nahoru, smeklo se mu a zase si rozřízl obličej. To když se mu zahojilo, zůstala mu široká jizva přes čelo nad okem a pod ním přes tvář. Když byl Jindřich ještě větší, a chodil do školy, tak jak jsem již psal, bylo nás šest a naši byli rádi, když jsme šli z domu. A tak jsme byli v lese nebo u Jizery a to jsme se stále koupali. Plavat ve vodě jsme uměli všichni jako kachny. Jednou v neděli jsme byli u Sudníka na koupání, bylo nás mnoho. Mezi jinými také Frantík Bergmanu. Jel tam tudy forman. My jsme jej nazývali kraják, se švestkami, které někde v Rokytnici neprodal a házel nám je na silnici a my jsme je sbírali. Kraják házel slívy stále blíže mezi kola a on Frantík Bergmanu jak po slívách skočil, tak mu zadní kolo přejelo přes hlavu a kůži s vlasy mu z hlavy sedřelo. Ještě že mu hlava přišla na ruce obrácené dlaněmi na zem, takže byl obličej chráněn. Kraják, když to viděl, co způsobil, práskl do koní a ujel. My jsme Frantíka dovedli k vodě, vymyli ránu a kůži natáhli zase na hlavu. Jak dlouho to hojil, nevím.

Má maminka byla dcerou Josefa Holubce z Končin, toho, co půjčil bratrovi zápis. Když dostal to přiřknutí, tak se musil z končin odstěhovat a koupil v Poniklé usedlost čp. 186. Koupil, ale peníze nebyly, a tak hospodařil s dluhem, jak mohl. Když to již nešlo hospodařit, ujal od něho živnost nejmladší syn František. Velmi přičinlivý člověk, ale co to bylo všechno jeho namáhání platné, když bylo mnoho dluhu a on nebyl s to úroky platit. Babička mu hospodařila, on byl svobodný, a ta by všechno rozdala a pak sázela hodně do loterie.

Strýc by si byl mohl pomoci z dluhů jedním rázem, když se stavěla přádelna. Ale jeho národní cit mu nedovolil, aby Němcům prodal pozemek pro náhon a jez. Když to na něm chtěli, tak jim to velmi nadcenil, nechtěl jim tak odříci, jelikož to byli známí. Ten Stumpe se učil u nás česky. Strýc za ten pozemek chtěl dvacet tisíc zlatých a konečně dostával čtrnáct. To bylo tolik, že by za to koupil dvě takové živnosti. A tak se nesmluvili a páni postavili jez dole. Po roce se pan Stumpe vyjádřil, že přece těch dvacet tisíc měli dát, že by je měli již první rok doma. Také strýcovi dávali všechny povoznické práce v přádelně, takže by mohl držet dva páry těžkých a jeden pár lehkých koní do kočáru. Ale strýc že ne a ne. A tak mu zůstala prodloužená chalupa a přišla brzy do dražby.

Na co dbát na podzim

Uklidili jste už kola, přezuli auto na zimní pneumatiky a pomalu kontrolujete, zda máte seřazené vázání a nabroušené lyže? Než přivítáme zimu, je třeba pořádně se připravit na dlouhé večery a tmavá rána. A samozřejmě i na topnou sezónu.

Z pohledu Zdravotnické záchranné služby bude ale asi příprava vypadat trochu jinak. Nezajímá nás až tak, zda máte revizi všech svých plynových spotřebičů nebo zda jste stihli dokoupit dřevo na topení. Byli bychom ale rádi, abyste doma měli nainstalovaný hlásič oxidu uhelnatého.

To je plyn, který zabíjí. Jen loni jsme k případům otravy oxidem uhelnatým vyjízděli téměř třicetkrát, v některých případech byla nutná hospitalizace postižených a několikrát museli být dokonce převezeni do speciální komory. Hlásič, který nosí na oblečení připnutý naši řidiči, přitom přítomnost nebezpečného plynu vždy velmi rychle odhalil. Pořízení toho domácího je záležitostí několika stokorun – pokud je koncentrace oxidu uhelnatého v domácnosti nad normou, hlásič vás alarmem upozorní.

Další noční můrou Zdravotnické záchranné služby jsou špatně oblečení chodci. Ačkoliv u dětí se situace zlepšuje, na oblečení i tašky většinou reflexní prvky našívají sami výrobci, u dospělých a zejména seniorů tomu tak není. Pokud se tedy pohybujete venku za snížené viditelnosti, nezapomeňte si připnout reflexní pásky nebo jiné prvky. Vaši viditelnost zvýší několikanásobně – zatímco v tmavém oblečení je chodec viditelný na vzdálenost cca 18 metrů, s reflexními prvky je to až 200 metrů.

S prodlužujícími se večery a ubýváním sluníčka záchranářům přibývá také výjezdů k lidem s psychickými problémy a depresemi. Psychiatrické nemoci, jako je například demence či schizofrenie, se staly třetím nejčastějším důvodem pro výjezd záchranky – podle statistik je to zhruba 45tisíckrát ročně. A proto – neuzavírejte se do sebe, komunikujte se svým okolím a těšte se na jaro!

Michael Georgiev
ZZS LK

JEŽÍŠKOVA VNOUČATA

Jak být Ježíškovo vnouče

Ježíškova vnoučata jsou projekt Českého rozhlasu. Propojuje lidi v domovech a dalších státních i nestátních zařízeních pro seniory s dárci, kteří se rozhodnou jim na vlastní náklady splnit přání nebo poskytnout věcný dar.

Dárce vybere přání (dárek nebo zážitek), které seniorovi splní nebo poskytne, na webových stránkách www.jeziskovavnoucata.cz. Po kliknutí na tlačítko „chci věnovat“ dárce vyplní formulář, kde zadá svoje jméno, příjmení, telefonní číslo a platnou e-mailovou adresu. Potvrzení je dokončeno kliknutím na odkaz v ověřovacím e-mailu, který dárce dostane během pár vteřin na svoji adresu. Údaje z formuláře evidujeme v databázi a nejsou veřejně viditelné. Přístup k nim má pouze malý okruh organizátorů.

Po potvrzení přijde dárce e-mail s podrobnostmi. V té chvíli jsou údaje automaticky odeslány pověřenému pracovníkovi příslušného domova. Ten se mu bezprostředně telefonicky nebo přes e-mailovou adresu ozve, aby domluvil předání konkrétního daru nebo splnění přání. V tuto chvíli je takové přání rezervované.

Dárce má pak 7 dní na poslání nebo předání daru a 10 dní na splnění přání nebo na domluvu, kdy bude splněno. V případě, že byl dar doručen, přání splněno nebo přesně domluven termín jeho splnění, označí pracovník domova tuto skutečnost v databázi a přání se přesune do kategorie splněných. Poté dárce přijde poslední e-mail s poděkováním a odkazem na facebook, kde může své přání sdílet a inspirovat své přátele. Pokud k předání daru nebo splnění přání v termínu nedojde, je přání nebo dar znovu v databázi označen jako volný.

Dárce se zavazuje, že dárek, který chce darovat, je nový a nepoužitý.

Možnost předání přání:

1. Poštou
2. Osobně (po domluvě s domovem)

Děkujeme, že se chcete stát Ježíškovým vnoučetem.

Zdroj: pribehy.jeziskovavnoucata.cz

Hledáme brigádníky

Rautis, a.s., výrobce perličkových vánočních ozdob, Poniklá hledá do svého týmu:

**Průvodce exkurzí a lektory do kreativní dílny
= odpovědné a šikovné lidi, kteří se nebojí
vystupovat před lidmi**

Posily potřebujeme na **víkendy, státní svátky, prázdniny**.
Pracovní doba je od 9 do 17 hodin, zapojit se je možné ihned.
Množství brigád po domluvě podle Vašich možností. Místem výkonu práce je Poniklá.

Nabízíme: Dobré ohodnocení, naučíte se unikátní řemeslo, získáte zkušenosti s lektorskou činností a prací v týmu.

Podrobnosti rád sdělí Marek Kulhavý přímo z firmy Rautis.

**Kontakt: Marek Kulhavý - 736 109 917, marek@rautis.cz
www.rautis.cz**

UDÁLOST MĚSÍCE

VZPOMÍNKA NA SAMETOVOU REVOLUCI V LIBERCI

Jak probíhal převrat v tehdy Československé socialistické republice si v průběhu listopadu připomene celá naše země. I v našem kraji se chystá mnoho akcí na připomenutí 30. výročí sametové revoluce. Jejich přehled je k dispozici na webových stránkách Libereckého kraje.

Na náměstí Dr. E. Beneše v Liberci bude od 4. do 19. listopadu k vidění tematická výstava fotografií na panelech, na jejichž realizaci se významně podíleli žáci Střední školy Kateřinky – Liberec. Její slavnostní vernisáž se bude konat 17. listopadu od 10 hodin. Vernisáž zahájí celodenní program na náměstí, který bude věnován vzpomínce na události revoluce a doby bezprostředně po ní v Liberci. Bude také odhalen objekt připomínající významnou událost roku 1989.

Sedmnáct zastavení listopadu je název komponovaného pořadu k 30. výročí listopadu 1989, který uvede Divadlo F. X. Šaldy 17. listopadu 2019 v 17 hodin a 11 minut. Pořad bude obsahovat jak hudbu, tanec i filmové

záznamy z událostí listopadu 1989 v Liberci, tak svědectví přímých účastníků. V divadle také bude pokřtěna nová kniha s názvem *Liberec 89, sametová revoluce*. Vzpomínkový večer pořádá spolek G300 ve spolupráci se Statutárním městem Liberec a za podpory Libereckého kraje a Ministerstva kultury ČR. Pořad bude v přímém přenosu vysílán na velkoplošnou obrazovku na náměstí Dr. E. Beneše.

Text: Květa Šírová

Foto: pohled na účastníky manifestace v Liberci, kteří se na tehdejší Mírové náměstí nevešli a zaplnili i přilehlé ulice
Foto: Milan Drahoňovský

NA KRAJI

DNY GIS V LIBERCI PO DEVATENÁCTÉ

Oblíbená akce, kde je možné se seznámit s geografickým informačním systémem, a to formou interaktivních stanovišť, posterů a zajímavých přednášek, se bude konat ve dnech 12. až 14. listopadu 2019 v prostorách budovy G Technické univerzity v Liberci. V letošním roce bude zaměřena zejména na mapování vody a sucha. Třídenní dopolední program Dnů GIS bude tradičně věnován žákům základních středních a vysokých škol, po večerním programu pak bude zaměřen i na širokou veřejnost. V rámci akce se uskuteční také výtvarná soutěž. Veškeré informace o konání Dnů GIS včetně možnosti přihlášení pro školy jsou k dispozici na dnysgis.tul.cz.

VEŘEJNÁ PROJEDNÁVÁNÍ STRATEGIE ROZVOJE LIBERECKÉHO KRAJE 2021+

Od poloviny roku 2018 probíhají práce na tvorbě základního strategického dokumentu pro území Libereckého kraje, a to Strategie rozvoje Libereckého kraje 2021+. Do procesu zpracování tohoto dokumentu je zapojeno přibližně 300 lidí z řad odborné i laické veřejnosti, a to formou 15 pracovních skupin. Návrh dokumentu bude představen a projednáván od konce listopadu do poloviny prosince 2019 na deseti místech na území kraje. Blížší informace k termínům projednávání i vlastním dokumentu jsou umístěny na webových stránkách www.kraj-libc.cz/srlik.

ŽENOU REGIONU LIBERECKÉHO KRAJE JE KAMILA DVOŘÁKOVÁ

Kamila Dvořáková si ocenění Žena regionu převzala v Oblastní galerii Liberec za přítomnosti všech finalistek soutěže a představitelů Libereckého kraje. Foto: Jaroslav Appeltaufer.

Vítězkou jubilejního desátého ročníku prestižního ocenění Žena regionu se za Liberecký kraj stala Kamila Dvořáková, zakladatelka projektu na podporu malých výrobců Koza z Mimoně. V hlasování veřejnosti obdržela v konkurenci dalších devíti finalistek z Libereckého kraje nejvíce hlasů. Projekt Koza se zaměřuje na originální

bytové doplňky, nákupní i volnočasové tašky, plyšové hračky a další. Svou kvalitní prací z kvalitních materiálů šíří nová Žena regionu dobré jméno české práce za hranice kraje i České republiky. Ve volném čase se Kamila zabývá charitativní činností v oblasti útulků pro kočky a aktivně podporuje programy kastrací venkovních koček.

LIBERECKÝ KRAJ SBÍRÁ PROJEKTOVÉ ZÁMĚRY

Vložit informace o připravovaných záměrech či projektech a následně získávat důležité informace ohledně financování projektů, či jiných vyhlášených výzvách z evropských, národních, nebo krajských zdrojů je nyní možné díky RAP 2020. Jedná se o databázi projektových záměrů Regionálního Akčního Plánu (RAP) Libereckého kraje, který mapuje připravenost a možnosti osob či institucí realizovat své projekty, nejen z Evropských strukturálních fondů, ale také prostřednictvím národních či krajských finančních zdrojů. Díky tomuto mapování lze snadněji identifikovat požadavky a potřeby kraje pro alokaci finančních prostředků a efektivnější rozvoj celého regionu. Zaregistrovat se do databáze může každý, a to na rsk@kraj-libc.cz.

DEMOLICE V RALSKU POKRAŽUJÍ

Liberecký kraj převzal v roce 2007 od státu část vojenského prostoru Ralsko. Nyní se v něm nachází ještě několik desítek objektů v havarijním stavu. Kraj i letos bude pokračovat v jejich demolici, protože chce z tohoto prostoru vytvořit bezpečné a čisté místo. V roce 2019 vyšly bourací práce doposud na necelých 6 milionů korun. Do konce roku kraj zbourá ještě dalších 10 nevyhovujících budov za téměř 9 milionů korun. Celkem jsou letošní náklady na likvidaci zchátralých objektů bezmála 15 milionů. Od roku 2011 bylo ve vojenském prostoru Ralsko zbouráno 26 objektů. K zemi šel například Kulturní dům, Generální štáb, dvě kotelny a další přidružené objekty.

INVESTUJTE POD JEŠTĚDEM

Liberecký kraj provozuje bezplatný portál s názvem Investuj pod Ještědem. V databázi je průběžně aktualizovaný seznam brownfields, greenfields a dalších investičních příležitostí, které jsou v Libereckém kraji k dispozici. Portál obsahuje aktuální informace pro investory, nabídku poradenství, spolupráce a podporu při hledání lokality pro investice. Více na <https://investujpodjestedem.cz/>. ←

KRAJŠTÍ ZASTUPITELÉ

K VĚCI

Vzpomenete si, co jste dělali 17. listopadu 1989?

MICHAEL CANOV (SLK)

Svobodná Evropa vysílala o smrti studenta M. Šmída. Trénoval jsem v Chrástavě fotbalové žáčky a zařídil jsem, že se na začátku utkání další den držela minuta ticha. Následovalo zapojení do protestů, účast na generální stávce a zakládání OF v Chrástavě.

ROMAN BARAN (ANO 2011)

V tu dobu jsem byl na vojně. Ten večer jsem měl jít do služby, ale rozkazem šel někdo jiný, protože jsem byl vysokoškolák. 18. listopadu nás (bývalé vysokoškoláky) zavřeli do tělocvičny a tam jsme byli pět dní. Následující měsíc jsme nesměli do služby, na vycházky a neměli přístup ke zbraním.

JOSEF ŠEDLBAUER (ZPLK)

Byl jsem na studentské demonstraci v Praze na Albertově.

VÍT NĚMEČEK (ODS)

17. 11. 1989 jsem byl ve službě na chirurgickém oddělení. Dodnes si vzpomínám, že o nepokojích a střetu demonstrantů s policií jsem se poprvé došel z rádia na sádruvně jablonecké nemocnice, kde jsme ošetřovali dítě se zlomeninou bérce.

JAN MEČL (ČSSD)

17. listopadu 1989 jsem po ukončení medicíny povinně sloužil jako lékař četař absolvent u stíhacího letectva protivzdušné obrany státu. Tento den jsme měli školení v Praze a tak jsem události na Národní třídě přímo zaznamenal, i když ve vojenské uniformě.

RADOVAN VÍCH (SPD-SPO)

17. listopad 1989 je pro mě osobně vzpomínka na brutální zásah represivních složek proti našim lidem v boji za demokracii. Touhu po rozsáhlých politických změnách ale následně zhatila amnestie prezidenta Václava Havla, jeho likvidace domácího zbrojního průmyslu, kterou dorazily privatizační kauzy.

MILOŠ TITA (KSČM)

Vlastně ano, jako posluchač dálkového studia VŠDS v Žilině jsem se připravoval na zkoušky a konzultace, které jsme měli naplánované v Praze na dny 20. a 21. 11. 1989. Prostě všední den pracujícího – studujícího za své.

←

Další názory zastupitelů si můžete přečíst na liberecky-kraj.kraj-libc.cz/zastupitelstvo

- 1 | Milan Drahoňovský, autor mnoha publikací o přírodních památkách naší republiky, ale zároveň reportážní fotograf s velkou praxí v regionálních novinách. Foto: archiv M. Drahoňovského.
- 2 | Trio porotců zleva: Milan Drahoňovský, Miloš Kirchner a Zdeněk Lín při besedě s účastníky fotografické soutěže pořádané v rámci Krajských slavností v Jablonci nad Nisou v roce 2010. Foto: archiv LK.

OSOBNOST KRAJE

MILAN DRAHOŇOVSKÝ

Fotograf a liberecký patriot, který prožil sametovou revoluci v Liberci. Na rozdíl od většiny obyvatel republiky měl při ruce fotoaparát, kterým dění kolem převratu v tehdy Československé socialistické republice zaznamenal. Z těchto chvil vydal v roce 1990 společně s Pavlem Michalem unikátní brožuru s fotografiemi. Dnes je s kolegou Lubošem Tlustým jedním z největších vydavatelů kalendářů a pohlednic v kraji a vlastní rozsáhlou fotobanku přírodních krás i památek našeho kraje.

Jaká byla atmosféra převratu v Liberci? Měl jste strach? Nikdo vlastně nevěděl, jaký bude výsledek?

Strach jsme samozřejmě měli, ale byli jsme mladí a šli jsme do toho po hlavě. Moc jsme si to nepřipouštěli. Naše generace nezažila perzekuce padesátých let, toto období nám bylo režimem zatajované. Člověk to sice z doslechu věděl, ale neměl to nijak historicky podložené. Atmosféra těch dní byla ale úžasná. Poznával jsem spoustu nových skvělých lidí, chodili jsme do divadel, kde vystupovaly různé osobnosti. Veřejně se potkávali lidé, to před tím vůbec nebylo možné.

Jak jste se o dění v Praze dozvěděl?

O událostech v Praze jsem se dozvěděl až v pondělí 20. listopadu 1989. V neděli večer jsem se vracel z Českého ráje z chalupy a vzhledem k tomu, že to byla doba bez mobilů, tak se informace nešířily tak rychle. V pondělí ráno jsem vyšel z domova na dnešní Masarykovu třídu (tehdy Leninovu) a vidím průvod studentů. To byl první průvod a moje první fotografie, jak šli studenti ze stavební průmyslovky. Pracoval jsem tehdy jako fotograf novin Vpřed. V redakci už se vědělo, co se stalo v Praze. Přišli i zprávy, ať do Prahy na manifestace nejedeme, že na příjezdech

do hlavního města stojí Veřejná bezpečnost a nikoho do města nepouští. Byla to záměrně vypuštěná dezinformace STB, aby zabránili protestům proti režimu. Z liberecké redakce jsme byli tři, kteří se do dění zapojovali, Milada Medková, Jarda Sedlák a já, který to všechno fotil.

Setkal jste se i s negativními reakcemi na změnu režimu?

Revoluce trvala několik týdnů. Pro mě byl hlavní zlom, když do Liberce přijel Karel Kryl. Když už režim pustil Kryla koncertovat studentům do Liberce, nestřílelo se a nezasahovala policie, tak byl asi opravdu konec vlády komunistů. Devět dní po sedmáctém listopadu se konala generální stávka, to už bylo vše úplně jinak. Negativní reakce v podstatě nebyly. Lidé měli strach jen ze začátku. Spousta lidí na náměstí raději ani nešla. Kamarádi se mě ptali, jestli se nebojím. Starší lidé byli rezervovaní, ale zároveň nadšení. Až trochu později přišli mezi nás a radovali se. V to pondělí, kdy byla první manifestace v Liberci, ještě nikdo moc netušil, že se opravdu něco děje a že to bude mít takový dosah.

V průběhu událostí asi nebylo příliš času na odpočinek. Spal jste vůbec?

Spal. Měli jsme napilno, ale byla jiná doba. V novinách to chodilo úplně jinak než teď. Noviny vycházely dvakrát v týdnu. V pondělí se napsal článek, do večera jsem k němu musel dodat fotky a v úterý noviny vycházely. Pokud se ale článek nedostal do tiskárny včas, tedy do tří hodin do odpoledne nebo chyběly fotky, tak vyšel až v pátek. Víc se toho dělo na ulici, než v novinách.

Z množství fotografií, které jste pořídil, je nějaká, která vám utkvěla v paměti?

Fotek bylo hrozně moc. Pomohli mi kamarádi z Kalendáře Liberecka, kteří věnovali strašně moc času jejich skenování. Díky tomu jsou snímky k dispozici jak pro výstavy, tak pro vydání nové knihy s názvem *Liberec 89, sametová revoluce*, která bude pokřtěna v rámci oslav 30. výročí revoluce. Fotografie pro publikaci jsme vybírali podle vypovídacích schopností, ale také podle toho, zda se nám podařilo identifikovat místnosti nebo lidi, kteří na nich jsou. Kniha je plná akčních záběrů a příběhů konkrétních lidí. Je tam například fotografie, kdy kamarádi z Kailova vrchu sundávají jednu z posledních rudých hvězd na Základní škole U Soudu v Liberci. Na pořízení snímku si mě vyžádali.

Jaká byla doba po revoluci?

Po revoluci jsem pracoval ještě dva roky v redakci, až do chvíle, než začaly vycházet bulvární plátky a než byly naše noviny zprivatizovány. Tu dobu nejlépe charakterizuje výrok, že šlo o čestnou privatizaci, protože pro ni hlasovali i ti, které nepodplatili. Šikovní lidé šli do privatizací, další do soukromého podnikání. V té době ale moc nešly sehnat prostory pro podnikání ani telefonní linky. Muselo se uplatit, aby tyhle, dneska naprosto běžné věci fungovaly. Spouště lidí se podařilo rychle zbohatnout. Dva roky jezdili v drahých autech a třetí rok se vraceli ke svým původním profesím, protože všechny peníze utratili... Obchody se dařily díky známým. Všechno bylo předražené, hlavně nemovitosti. Nebyl žádný internet, kde by sledovaly veřejné zakázky. Když jste si chtěla domluvit pracovní schůzku, nechala jste vzkaz na záznamníku a doufala, že se vám někdo ozve. ←

Autorka rozhovoru: Květa Šírová

- 1 | 1989 – generální stávka v Liberci. Foto: Milan Drahoňovský.
- 2 | 1909 – Alstadter Platz, dnes Náměstí Dr. E. Beneše. Pohlednice z roku 1909. Pohlednice převzata z www.fotohistorie.cz.
- 3 | 1938 – před libereckou radnicí – poslední nástup sudetoněmeckého Freikorpsu před tím, než byl rozpuštěn. Foto převzato z www.libereckidenik.cz.
- 4 | 1939 – německá okupační vojska přijela do Liberce. Foto převzato z www.libereckadrba.cz.
- 5 | 1968 – sovětský tank bourá podlouhi na Benešově náměstí v Liberci. Asi nejznámější fotografie z 21. 8. 1968 od Václava Toužimského.

KRAJEM

JAK ŠEL ČAS S BENEŠOVÝM NÁMĚSTÍM V LIBERCI

Náměstí Dr. E. Beneše je asi nejvíc událostmi exponovaným místem v Libereckém kraji, místem, kde se psala historie. Lidé se na náměstích, srdcích měst, shromažďují po staletí. Připomeňme si proto, jak šel čas v průběhu 20. století. Dalo by se říct, že historii minulého století začala psát sama dominantna náměstí – budova radnice. Ta sice byla dostavěna již v 19. století, ale téměř na jeho konci. Veřejnost si novou stavbu v plné kráse mohla poprvé prohlédnout na Velikonoce 2. a 3. dubna 1893. Radnice je postavena podle návrhu vídeňského architekta Franze Neumanna. Základní kámen byl položen 30. září 1888. Stavbu prováděla tehdy známá firma Sachers a Gärtner. 22. září 1891 byla na vrcholu hlavní věže vztyčena socha plechového rytíře.

Náměstí zažívalo ve své historii veselé i napjaté chvíle. Mnoho lidí na jeho dlažbě přišlo o život. Pamětníci jistě vzpomenu na události 21. srpna 1968, kdy po vpádu armád spřátelených zemí Varšavské smlouvy přišlo na náměstí před libereckou radnicí o život několik lidí a mnoho jich bylo zraněno. Na zdi radnice tuto událost připomíná plastika znázorňující kus tankového pásu se jmény obětí od akademického sochaře Jiřího Gdovína. Sovětský tank tehdy při neopatrné

manipulaci narazil do podlouhi domu a pod troskami domu zahynuli tři lidé. Další se stali obětí zběsilé střílby. Tyto okamžiky připomínají už jen fotografie tanků a vyděšených lidí, které zachytil liberecký fotograf Václav Toužimský. Za snímky obdržel v roce 2018 Poctu hejtmana Libereckého kraje.

Naštěstí ale „Benešák“ pamatuje i chvíle šťastné, kdy v naší zemi opět zavládla svoboda. Psal se listopad 1989 a na náměstí od Technické univerzity v Liberci přišli studenti, kteří protestovali proti komunistickému režimu. Sešlo se tolik mladých lidí, že 21. listopadu se na náměstí nevešli a zaplnili i přilehlé ulice. Manifestace, která byla původně ohlášena jako ekologická, přerostla ve spontánní akci na podporu studentů. Mítinky se pak opakovaly každý večer.

Od té doby se na náměstí shromažďují lidé spíše za účelem pobavení se či připomenutí historických událostí. Konají se zde trhy u příležitosti svátků vánočních, velikonočních, či jiných svátků, které doprovází kulturní program. Lidé se zde také schází, aby vzpomněli na oběti minulých režimů a vzdali čest jejich památce. Stane se tak i 17. listopadu 2019 na 30. výročí sametové revoluce. ➔

Text: Květa Šírová

KRAJ. Příloha Libereckého kraje. Vychází 11× ročně.

Vydává Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2. IČO: 70891508. Ev. č.: MK ČR E 21924. Redakční radu tvoří nominovaní zástupci zastupitelských klubů Zastupitelstva LK a Krajského úřadu LK, předsedkyní je Květa Šírová. Redakce: media@kraj-lib.cz, tel: +420 485 226 111.

Číslo 11/2019 vyšlo 1. listopadu 2019, uzávěrka byla 15. října 2019.

magazin.kraj-lib.cz www.facebook.com/krajlib

restaurace a ubytování

Kantýna Poniklá

Startujeme rozvoz Kantýnských obědů

**Kdy startujeme?
Za kolik?**

18. listopadu 2019
90 Kč (polévka + hlavní jídlo)

Každý týden nové Kantýnské menu

Rozvoz v rámci Poniklé zdarma

Ostatní lokality po dohodě

Objednávky přijímáme nejpozději 24 hodin předem

Tel. 739 612 520
e-mail: patrinovajitka@seznam.cz

od
20 hod

restaurace a ubytování

Kantýna Poniklá

Happy NEW YEAR v Kantýně Poniklá

PARTY

Kantýna Poniklá, nají se celá rodina

Vstupné 150 Kč

Přivítejte Nový rok v Kantýně v Poniklé

Silvestrovské menu

Kuřecí talíř (4ks pečených paliček, 4ks pikantních křidélek, 4x kuřecí řízek	180 Kč
Sýrový talíř (variace sýrů s pepřem, zeleninou, hermelín, gouda, eidam	150 Kč
Uzeninový talíř (klobásy, uzené maso, salám, šunka)	150 Kč
Zeleninová mísa (variace salátů, paprika, rajče, okurka)	150 Kč
Kantýnský hovězí guláš, pečivo	100 Kč
Kuřecí plátek na grilu, zelenina, chléb	120 Kč

Rezervace přijímáme nejpozději do 20. prosince 2019 na níže uvedené kontakty

Tel. 739 612 520

e-mail: patrinovajitka@seznam.cz

Rozvoz zajištěn v čase 01-04 hodin

Kantýna Poniklá, Poniklá 265, 512 42 Poniklá

Provozovna:

Betonárka – Uhlénné sklady
Dolní Rokytnice 297
512 44 Rokytnice nad Jizerou

Tel.: +420 481 523 321

Mobil : +420 732 904 499

Email: betonarka@stemro.cz

ZIMNÍ NABÍDKA PALIV

HNĚDÉ UHLÍ : - ořech 1, ořech 2, kostka (Ledvice – Bílina)
- ořech 1, ořech 2 balené v pytlí po 25 kg

UHLÉNNÉ BRIKETY (rekord) : - 2" volně ložené

- 6" volně ložené nebo pytlované po 40 kg
- 7" balené po 10 kg (igelit)

DŘEVĚNÉ BRIKETY: - RUF- kostky z měkkého smrkového dřeva

- RUF HARD – kostky z tvrdého dřeva

- válečky ENERGO z měkkého dřeva

- válečky ENERGO HARD z tvrdého dřeva

- EN + A1 (15kg - 6mm)

DŘEVĚNÉ PELETY:

ŠTÍPANÉ DŘEVO: - balené v pytlí po 25 kg

ZÁTOPOVÉ TRÍSKY: - balené v pytlí

PROPAN BUTAN: - 2 kg, 10 kg, 33kg

POSYPOVÁ SŮL: - balené v pytlí po 25 kg

Paliva dopravíme dle objednání množstvím skládacími vozy s pásem,
hydraulickou rukou nebo dodávkou.

Technické informace poskytneme p. Siepánek tel: 603 729 927

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMEČKU

v sobotu

7. prosince
od 15.30

na Tuláckově návsi
a v ZŠ Poniklá

Pořádají ZŠ Poniklá
a kabinet kerkonošské slovesnosti

vstup volný, občerstvení hojné